

Մէջ նուրբ, ծրղիս յոյր, զողոր իրան
Երք տևնեն կուսին.
Կ' ցսնեն բնորդնեն համան
Փափիրորին յունին.

Իսկ երք տևնեն կոյս հնանի
Գեղովն երշալից,
Դոյն Մյաման հրանս յունի
Հրեշտակն իսկ երկնից 3).

ՆԱՀԱՊԵՏ ՔՈԽԶԱԿԻ ԱՆՑԻՊ ՏԱՂԻԿՆԵՐ *

Գիօերս ես ի դուրս ելայ իմ յուրց ու իմ
մի զինով 4).
Իմ եարբն 2) ինձ դէմ դիպան 3) ծոցն ի լի
կամմիր խնձորով.
Զերս տարայ այն օրի 4) նայ կանչեց տարա
ճրպնեռով.
Մանկիմ, ձեր արեւն ասեմ, ամ 5) չսրը ես
իրմէն նուռով :

Քամի՛ ու խամի՛ անգամ ասեմ. Ա՛յ երայ ի սե-
րն կրնան,
Ու նա չաւիրէ զանունդ որ լրմիս ի փողոց
նրման 6).

3) Լուսանցին մէջ ննեւեալ խիզախ վա- րիանը :

Խնկ երք ինձ պէս ունիր բախս
Կոյսն առնուլ ի զիրկ,
Քաղի համբոյ ուուրին անախու,
Կը մոռնա՞ս զերկին :

* Այս չորս ասովիները, զոր գամմ էիմաշանց
միաբան Միայր Վարդապէտի Օմանուն հայերն ձնուարերէ
տաղած օրիմակութանց մէջ, անաւակաւելի կերպով
Քուշախան շարին կը պատիսիմ : Կը զօնիսին ին է. 7
ձնուարին մէջ : Օրիմակուն զանոն հնանած է ուրե սիր-
երի որ նես, որ լըսուու ու ոնդ բոլորդին ասրի է եւ
ո էւ կապ չում այս նուշախան ասրի նես, այս ասր-
ըր սիրեց կը միւր ։ Երկինն էր ամաս գետին ու
սար՝ առզ, ունի ինքն տուն, չորս՝ նուշախան առա-
ջին տարին առաջ, նինջերուց երկորդն իւսն :

Էն որ բողեր զիւր հալալն ու եկել նեզիկ
եւեւան,
Կառող է բգնեզ սիրէ ու մէկ եղանէ ենզ փո-
խան :

Ե՛ իմ կամբըրիկ խնձոր, բարակիկ նուղդր կը
կենաս .
... զ 7) տերեւ ենզ, արեւեկ մահրում կու
մընա 8).
Երես ի լուսին արա՛ Սուրբ Խաչին՝ որ կար-
մրանս,
Բաղեն ի ասւհար տանին՝ դու ամեն մարգոյ
պիտենաս :

Իմ բարձրաղընաց 9) լուսին, օսա բարեւ տար
իմ զօգալին 10).
— Բարեւըն ես տանիմ, չիմ զիտել տունըն
զօգալին :
— Գօգալն ի վերին բաղին, բարձրը պաս ու
ծառն ի միշին .
Դրան՝ ու կամար կապէ՛, ողին իշեր ի դրախտին
միշին .
Ըսկըսի՛ր բարեւըն ոռու՛ աշըրն բաց զէն իմ
զօգալին .

- 1) Տեռ. Մի յուր. ու իմ զինով;
- 2) Տեռ. Խն արն ;
- 3) Տեռ. Դիոս;
- 4) Խերւս՝ Զամ բրի ?
- 5) Տեռ. Խամ :
- 6) Տեռ. Փողոց ննան :
- 7) Չորս վանի՝ պակաս :
- 8) Տեռ. Խու զնաս ;
- 9) Զեռապի՛ր Բարձրայ զբաց ;
- 10) Տեռ. Գաւզալին :